

CHU THỊ PHƯƠNG LAN

ĐC

73

Huyền Thoại Việt Nam

Trường Ca

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

Tác giả : **CHU THỊ PHƯƠNG LAN**

Sinh : 12 tháng 07 năm 1947

Quê quán: Phù Vân - Phủ Lý - Hà Nam

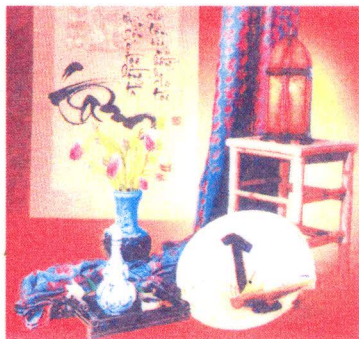
Trú quán : Phủ Lý - Hà Nam

Điện thoại: 0166.8231457

Kỹ sư nông nghiệp

Hội viên Hội VH - NT Hà Nam

Cộng tác viên các báo Trung ương
trong và ngoài tỉnh

HUYỀN THOẠI VIỆT NAM

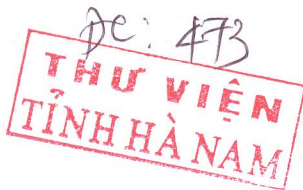
895.922 1

11527 T

Chu Thị Phương Lan

HUYỀN THOẠI VIỆT NAM

Trường ca

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

Chu Thị Phương Lan

“Dân ta phải biết sử ta”

Vẳng nghe lời của Cha Già bảo ban

Ngược dòng lịch sử thời gian

Con xin được phép chuyển sang văn vần

Mong sao đến với người dân

Cho ta dễ thuộc, ngắm dân, nhớ lâu

Dù ai đi đâu ở đâu

Nhớ về Đất Nước – Con Tàu Việt Nam!

I- *UẨN HOÁ*

Ai đã từng một lần đến Việt Nam
Thấy cảm mến, hẹn nhiều lần đến nữa
Người nhân hậu mà trái tim có lửa
Trọng nghĩa tình với bè bạn gần xa

Thử một lần du lịch chỉ hai ta
Xuyên suốt Việt Nam dọc dài đất nước
Và ghi lại những gì ta thấy được
Cuộc sống này thi vị biết bao nhiêu

Hạ Long vui mê đắm những buổi chiều
Mênh mang sóng cho hồn ta thư thái
Chân đã bước nhưng lòng còn nán lại
Chút mơ màng lưu luyến với Tuần Châu

Ánh sao Hôm lấp lánh ở trên đầu
Xin tình nguyện dẫn đường soi sáng tiếp
Biết du khách cũng là người mãi tiếp
Sao kể chuyện tình trong dòng họ nhà Sao

Trên trời cao mà Sao vẫn ước ao
 Chong mắt suốt đêm thâu Sao vẫn sáng
 Ngôi Sao Vượt mong có người bầu bạn
 Tìm đến Sao Mai lại gặp ánh mặt trời
 Một mối tình khao khát, chơi vơi!

*

*   *

Hãy đi tiếp theo dáng hình sông núi
 Xem sông Kỳ Cùng chảy mãi về đâu?
 Nàng Tô Thị bỗng con chờ chồng hoá đá
 Tạc bóng hình vào núi đã bao lâu?

Trai gái yêu nhau không thành đôi lứa
 Nàng hoá sông, chàng hoá núi soi gương ⁽¹⁾
 Sông với núi hai bóng hình quán quít
 Ngày tháng không rời hoà quyện yêu thương

Tiến dặn người yêu trước khi giã biệt ⁽²⁾
 Tuổi trẻ lỡ duyên hẹn đến tuổi già
 Nếu kiếp này không trọn nghĩa đôi ta
 Hẹn đến kiếp sau tái hồi - nhớ nhé

---

(1): Huyền thoại hồ Núi Cốc – (Nàng hoá sông Công chàng hoá núi Cốc) ở Thái Nguyên.

(2): “Xống trụ xôn xao” (Tiến dặn người yêu) – tình ca dân tộc Thái (Mông – Tây Bắc)

Duyên lỡ dở bởi uy quyền cha mẹ
Chữ hiếu trung đâu vẹn cả đôi đường
Nên chuyện tình còn gặp lắm tai ương
Quan lang với dân thường xa cách lắm

Chim Khảm Khắc suốt đêm dài tĩnh lặng
Vẫn băng ngàn vượt núi để tìm nhau
Tiếng Từ Qui thao thiết suốt canh thâu
Chờ gặp gỡ phút giây bừng ánh sáng

Tình ca Đam San như suối nguồn không cạn ⁽¹⁾
Còn mãi với quê hương tha thiết muôn đời
Ngọn gió lành đưa đi khắp muôn nơi
Gió hát mãi bản tình ca không tắt.

*

*

*

Việt Nam
Từ thuở sơ khai
Có “Đẻ đất đẻ nước”
Đất, nước không gì thay đổi được
Như tình yêu truyền mãi đến muôn đời
Sinh mạch nguồn văn hoá ở trong nôi

⁽¹⁾ “Tình ca Đam San”, Tây Nguyên

Không có nơi nào như ở Đất Nước tôi
Cả dân tộc sinh ra từ trứng
Dòng giống Lạc Hồng đứng lên xây dựng
Nước non mình như một bức gấm hoa

Từ kẻ thù gần cho đến giặc xa
Muốn giày xéo nước non này cướp phá
Việt Nam đã có bao nhiêu chuyện lạ
Trước quân thù như có phép thần tiên

Bà mẹ nghèo ở giữa đất đồng chiêm
Mồ cua ốc đước con trai to quá
Cô gái nhỏ bước ra từ trai lạ
Cô chớp mắt lớn lên - nhan sắc đẹp tuyệt vời ⁽¹⁾

Quân giặc tràn vào cướp phá khắp nơi
Lưỡi kiếm sắc băm nát Nàng Trăm Sắc
Xương thịt nát đã lẫn vào trong đất
Bổng hoá thành trăm cô gái đẹp hơn

---

(1): “Nàng Trăm Sắc” truyện dân gian Liễu Đôi huyện Thanh Liêm, tỉnh Hà Nam

Ngàn vạn quân thù như sói thấy cừ non
Cùng xông tới mong chiếm Nàng tức khắc
Nàng dâng nước nhấn chìm thân quân giặc
Rồi hoá vào truyền thuyết ở Liễu Đôi

*

*

*

Hãy một lần đến với Đất Nước tôi
Thăm vãn hoá nền Văn minh lúa nước
Có truyền thuyết từ thuở xa xưa trước
Lúa ngập đồng chẳng phải cấy cày chi ⁽¹⁾
Khi đã chín vàng lúa tự biết đi
Về đây ấp trong ngoài nhà, sau, trước
Tách vỏ trấu thành thuyền bơi dưới nước
Giúp con người chung sống với thiên tai
Lúc thác đi vẫn trọn nghĩa với người
Mộ thuyền táng đến bây giờ vẫn thấy

Đất với người thương nhau từ độ ấy
Cửu Long Giang hoà với sóng Hồng Hà
Đất với Người cùng dệt bản tình ca
Cho xanh tốt lúa ngô khoai no ấm

⁽¹⁾: Lúa trời, lúa mọc tự nhiên hiện còn ở Đồng Tháp Mười – tỉnh Đồng Tháp

Đất nước tôi có Trạng truyền lời sấm ⁽¹⁾
 Giống như là lời nói của tiên tri
 Nói một hiểu mười, dự đoán, phòng khi
 Như mật mã chỉ người tài mới biết

*

*

*

Đất nước tôi có anh hùng hào kiệt
 Có Nguyễn Du thương số phận nàng Kiều
 Bảy nổi ba chìm, cả thế giới mến yêu
 Tên tuổi Cự sừng Danh nhân nhân loại

Có Nguyễn Trãi với biết bao chuyện lạ
 Mà danh tài còn mãi đến mai sau
 Vụ án Lệ Chi viên, tai họa giáng xuống đầu
 Sao Khuê vẫn muôn đời còn sáng mãi ⁽²⁾

Nguyễn Ái Quốc, một con người vĩ đại
 Từ đêm đen tìm đến ánh mặt trời
 Người thợ đốt lò đạo gót đi muôn nơi
 Ôm nhân loại trong một vòng tay lớn

⁽¹⁾: Trạng Trình Nguyễn Bình Khiêm, Trạng Quỳnh và nhiều trạng khác

⁽²⁾: Nguyễn Trãi được ví như “Sao Khuê lấp lánh”

Chiến thắng rồi đã xoá đi thù hận
Độ lượng khoan dung - Người kêu gọi Hoà bình
Với dân nghèo cực khổ, đức hy sinh
Lòng nhân ái - Người thương nhiều lắm lắm

Trái tim lớn với tình sâu nghĩa nặng
Tha thiết yêu thương, khát vọng Hoà bình
Thế giới kính yêu Người, thăm gọi
Hồ Chí Minh!

Giản dị biết bao - không đáng vẻ uy linh
Mà chứa đựng cả tâm hồn nhân loại
Nguyễn Ái Quốc hay Nguyễn Du, Nguyễn Trãi
Dòng chảy mạch nguồn còn mãi dấu xưa, sau

Có những chàng trai mũ lá, áo nâu
Mà xuyên suốt cuộc trường chinh đánh giặc
Toàn cầu biết trận Điện Biên, tướng Giáp
Pháo Điện Biên khiến quân Pháp thua đau
Điện Biên Phủ trên không khiến Mỹ phải cúi đầu⁽¹⁾
Đặt bút ký ở Pa - ri, rút quân về nước Mỹ

⁽¹⁾ Điện Biên Phủ trên không 12 ngày đêm tháng 12 - 1972, pháo đài bay B52 Mỹ đã thất bại trên vùng trời Hà Nội

Văn hoá Việt Nam - kẻ yếu cần tự vệ
Nhìn thẳng quân thù không một phút làm ngơ
Biết đánh giặc rồi còn biết làm thơ
Và biết sống - người với người thân ái
Năm tháng qua đi - “Dáng đứng Việt Nam” còn ở lại⁽¹⁾
Lịch sử non sông lưu danh đến muôn đời
Thế giới nghiêng mình - yêu lắm
Việt Nam ơi !

*

*

*

⁽¹⁾ Thơ Lê Anh Xuân

II. SỬ TỰ

Một sớm mùa thu mây trắng bay
Nghe hồn sông núi vọng về đây
Từ thuở Lạc Hồng chưa gặp gỡ
Dải đất phương Nam nông giặc say

Trời biển bên nhau bát ngát xanh
Sông núi song hành tựa bức tranh
Sơn thủy hữu tình soi đáy nước
Cây lá vươn trên mảnh đất lành

Có loài Chim Lạc ở phương xa ⁽¹⁾
Theo gió về đây với cỏ hoa
Trốn rét, đi tìm nơi ấm áp
Cùng nhau xây tổ tránh phong ba

Người cũng theo chim đến chốn này
Trên miền đồi núi xanh bóng cây
Nhà nước từ thuở ban đầu ấy ⁽²⁾
Con cháu muôn đời ta dựng xây

⁽¹⁾ Nước ta lấy loài chim Lạc làm Vật tổ, loài chim đầu tiên di chú xuống phương Nam (tác phẩm "Những triều đại Việt Nam" trang 47, của Quỳnh Cư và Đỗ Đức Hùng)

⁽²⁾ Năm Nhâm Tuất (2879) trước Công Nguyên, Kinh Dương Vương lập nên nhà nước ta đầu tiên lấy hiệu là Hồng Bàng Thị.

Sức sống bùng lên dưới nắng xuân
Tiên - Rồng gặp gỡ kết tri ân
Hoài thai trăm trứng, trăm con quý
Nửa chia xuống biển, nửa lên rừng

Nhà nước Văn Lang được khai sinh
Vua Hùng dựng nước buổi bình minh
Văn minh lúa nước hồn dân tộc
Cuộc sống ấm no thuở thái bình

Rồi đến một ngày, con gái vua
Mỹ Nương công chúa đẹp như mơ
Ngả nghiêng trời đất say vì sắc
Trai tráng quanh vùng những ngẩn ngơ.

Ngày ấy Sơn Tinh với Thủy Tinh ⁽¹⁾
Đến trước Sơn Rồng cùng cúi xin
Được cưới Mỹ Nương về làm vợ
Lời vàng chắt lọc tự con tim

Khó nhĩ cho Vua, biết tính sao
Hẹn với hai chàng sáng hôm sau
Dâng đồ sính lễ ai đến sớm
Duyên phận tơ hồng được kết giao

---

(1) Sự tích Sơn Tinh, Thủy Tinh

Gân gũ, Sơn Tinh đến sớm hơn
Đón Nàng về núi Tản Viên Sơn ⁽¹⁾
Đến muộn, Thuỷ Tinh trào sóng hận
Phải phá tan thành, hạ nguồn cơn

Lập tức giao tranh đã diễn ra
Chớp bể mưa nguồn với phong ba
Ào ào đất đá từ trên núi
Đẩy Thuỷ Tinh lùi xa, thật xa

Từ bấy đến nay cứ mỗi năm
Thuỷ Thần nổi giận sóng trào dâng
Muôn dân cần mẫn quai dê lớn
Chặn đứng thiên tai chẳng ngại ngần

*

*

*

Đến thời kỳ giặc Ân
Trần sang đây cướp phá
Nước Nam nhiều phép lạ
Với Phù Đổng Thiên Vương
Có ý chí kiên cường
Đánh tan bầy lang sói

ĐC: 473

THƯ VIỆN
TỈNH HÀ NAM

(1) Trên đỉnh núi Ba Vi hiện còn đền thờ Đức Thánh Tản Viên Sơn.

Ánh hào quang sáng chói
Anh hùng hoá vĩ nhân
Chẳng địa vị công thần
Bay về trời tức khắc

*

*   *

Một thời quên phép tắc
Mất cảnh giác lơ là
Ở trong thành Cổ Loa
Nỏ Liên Châu bị mất ⁽¹⁾

Triệu Đà sai đánh cướp
Oan nghiệt nổi My Châu
Vua cha đã chém đầu
Mất con và mất nước ⁽²⁾

---

(1) Truyện Nỏ thần, Trọng Thủy - My Châu

(2) Năm 208 trước Công nguyên, nhà Trệu chiếm nước Âu Lạc

BẮC THUỘC LẦN THỨ NHẤT

Nhà Triệu sang xâm lược
Trăm năm dân đau thương
Đến thời Hán Xung Vương
Lại trăm năm nô lệ

Mấy trăm năm đau bể
Phải vùng đứng lên thôi
Đau thương quá lâu rồi
Hai Bà Trưng khởi nghĩa ⁽¹⁾

Ào ào chiến địa
Đuổi lũ sói lang
Quân giặc kinh hoàng
Chạy về phương Bắc

Nước nhà độc lập
Trung Nữ xưng Vương
Trăm họ mến thương
Thái Bình dân quốc

⁽¹⁾Năm 40 - Hai Bà Trưng khởi nghĩa.

Lũ quân xâm lược
Chi viện tăng lên
Tràn đến Mê Linh
Đốt nhà cướp nước

Cùng đường tiến bước
Trọn nghĩa trung trinh
Sông Hát gieo mình
Thương ôi Trưng Nữ !

*

*

*

BẮC THUỘC LẦN THỨ HAI

Theo dòng lịch sử
Đông Hán, Trung Nguyên
Áp bức, chuyên quyền
Dân Nam cực khổ

Đông Ngô một thuở
Kế tiếp xâm lăng
Lại mấy trăm năm
Nhà tan cửa nát

Nghe lời gió hát
Nghe lời đá rao
Bà Triệu đứng đầu ⁽¹⁾
Dựng cờ cứu nước

Lệnh truyền sau trước
Khởi nghĩa tụ binh
Chém cá tròng kinh
Trừ Ngô, mở cõi

⁽¹⁾ Khởi nghĩa Bà Triệu, năm 248.

Tấm gương sáng chói
Cho dầu ngàn năm
Vang dội tiếng tăm
Danh Bà còn mãi

Từ nơi biên ải
Giặc đã tăng quân
Tiến đánh phản công
Khiến Bà ngã xuống !

*

*   *

Ba trăm năm tiếp
Phương bắc binh đao
Trăm họ đánh nhau
Tranh giành ngôi báu

Dòng sông nhuộm máu
Dân chúng lâm than
Mảnh đất phương Nam
Lý Bôn khởi nghiệp

Muôn đời vạn kiếp
Tức nước vỡ bờ
Quân Lương bất ngờ
Lý Bôn đánh úp

Xây nên độc lập
Hoàng Đế xưng Vương ⁽¹⁾
Tên nước Vạn Xuân
Đời đời bền vững

Xây chùa, lễ phật
Mở đất khai hoang
Phát triển mùa màng
Cho dân no ấm

Vua trao quyền bính
Quang Phục kế vì ⁽²⁾
Thế giặc yếu suy
Quân ta đánh thắng ⁽³⁾

---

(1) Lý Bôn (Lý Bí) Xưng Vương năm 544, hiệu là Lý Nam Đế.

(2+3) Triệu Quang Phục xưng Vương hiệu là Triệu Việt Vương năm 550, Triệu Việt Vương đánh thắng quân Lương.

Mây tan trời nắng
 Cả nước thanh bình
 Dân tộc hồi sinh
 Vạn Xuân bền gốc.

Anh em Vua Lý⁽¹⁾
 Chạy giặc trở về
 Phụ bạc tình quê
 Muốn giành ngôi báu

Không nơi ẩn náu
 Bị đánh bất ngờ
 Vương Triệu đến bờ
 Biển xanh sóng dữ

Như người lũ thú
 Ôm sóng vào lòng⁽²⁾
 Rũ sạch danh, công
 Suối vàng siêu thoát

*

*

*

---

(1) Năm 557, Lý Thiên bảo và Lý Phật Tử bên Lào đem quân về đánh Triệu Việt Vương.

(2) Năm 571, bị đánh cùng đường, đến cửa biển Đại Nha, Triệu Việt Vương tự vẫn.

BẮC THUỘC LẦN THỨ BA

Âm mưu xâm lược
Thôn tính nước Nam
Nhà Tuỳ phương Bắc tràn sang
Gặp quân phản phúc xin hàng, hại dân

Hết Tuỳ lại đến nhà Đường
Thay nhau đô hộ đêm trường An Nam
(từ năm 603 - 722)

Một trăm mười chín năm tròn
Dân ta chịu cảnh mỗi mòn lằm than.

Chàng trai trẻ Mai Thúc Loan
Không cam nô lệ bản hàn, vùng lên
Phát lời kêu gọi dân mình
Đánh giặc, giành lấy hoà bình, tự do
Dân tôn ông lên ngôi Vua
Hiệu Mai Hắc Đế, đã vừa lòng dân

*

*

*

Nhà Đường tăng mười vạn quân
Ào ào một lũ ngoại xâm tiến vào

Nghĩa quân tan, xót thương sao !
 Vua Mai Hắc Đế rút vào rừng sâu
 Thương dân, lòng dạ u sầu
 Thác trong mối hận thù sâu muôn đời
 Đèn thờ dân lập khắp nơi
 Làm thơ ca ngợi một người hùng anh.

*

*

*

Xương máu ngập hôi tanh
 Bởi quân Đường tàn sát
 Tội ác chồng tội ác
 Tích tụ đã bao đời
 Dân chúng ở khắp nơi
 Chờ có người chỉ lối.

Ở Đường Lâm bỗng nổi
 Người tráng sĩ Phùng Hưng
 Giết hổ dữ giúp dân
 Lại phát cờ tụ nghĩa
 Hai mươi năm có lẻ
 Thắng bại khó phân tranh
 Giành lại được Kinh thành
 Gọi con truyền ngôi báu.

Dân tôn là Bố Cái ⁽¹⁾
Như cha mẹ kính yêu
Dẫu khuất bóng trong triều
Vẫn hiển linh giúp nước

Sức con chưa giữ được
Nên độc lập dài lâu
Nên chỉ hai năm sau
Nhà Đường sang đánh bại

*

*

*

Ngày qua rồi tháng lại
Thoát đã hơn trăm năm
Dân nô lệ lắm than
Đêm đen dài tăm tối.

*

*

*

⁽¹⁾Vua Phùng Hưng được dân tôn là Bố Cái Đại Vương - tức cha mẹ của dân.

- THỜI KỲ TỰ CHỦ -
Họ Khúc dấy nghiệp
Khúc Thừa Dụ (Năm 906 - 907)

Cao Biên đi mòn lối
Dẫn cả đại binh sang
Vốn quen thói hung tàn
Phá thác ghềnh, chấn giữ

Đến thời Khúc Thừa Dụ
Mộ quân đánh ngoại xâm
Thuở ấy năm Bính Dần (906)
Nước nhà giành độc lập

Bãi quan quân phương Bắc
Vua Nam dưới trời Nam
Cùng lãnh đạo toàn dân
Xây một nền tự chủ

Như sóng trào thác lũ
Con lên nổi nghiệp cha ⁽¹⁾
Danh tiếng đã vang xa
Sử vàng còn lưu giữ

⁽¹⁾ Khúc Hạo 907 - 917.

*

*

*

NGÔ QUYÊN ĐÁNH QUÂN NAM HÁN

Lũ quân man rợ
Nam Hán tràn sang
Cọc lim dưới Bạch Đằng Giang
Cùng Ngô Quyền đã đánh tan quân thù
Ánh dương xua hết mây mù
Trăng thanh gió mát trời thu êm đềm

*

*

*

THỜI ĐÌNH - LÊ

Vang tiếng sấm giữa đất trời biến động
Cậu bé chăn trâu có nghĩa khí anh hùng
Lau trắng đại ngàn trước quân giặc tàn hung
Cờ tụ nghĩa phát cờ lau tụ nghĩa

Đời ký thác ngay từ trong bụng mẹ
Bước trưởng thành mong phụng sự nước
Náo loạn trong ngoài thập nhị sứ quân
Phải dẹp hết thù phục về một mối

Cá gặp nước toàn dân đều mong đợi
 Cuộc sống thanh bình trong ấm ngoài êm
 Xã tắc Sơn Hà qui tụ ở Trường Yên
 Đỉnh Bộ Lĩnh với Hoa Lư ngôi báu (924-979)

*

*

*

Giặc tràn tới sắp đến hồi đổ máu
 Áo bào trao lên kế vị ngôi Vua ⁽¹⁾
 Tướng mạnh, binh hùng khiến giặc phải thua
 Yên bờ cõi lại tịch điền cấy lúa ⁽²⁾

Vua khuyến khích gái má hồng dệt lụa
 Thêu vãn thơ trên vải yếm đào
 Trai tráng, lực điền ngày ước đêm ao.
 Duyên đôi lứa mong có người chấp mối

Nàng dệt lụa vẫn ngày đêm mong đợi
 Sẽ có người hào kiệt đến cầu hôn
 Khỏi phải nghe nhịp thuế thúc trống đồn
 Dân no ấm ơn Đức Vua nhiều lắm.

---

(1) Thái Hậu Dương Vân Nga trao áo bào, Lê Hoàn lên ngôi Vua.
 (941-1005)

(2) Lê Hoàn đi tịch điền, khuyến khích dân cày cấy

- TRIỀU LÝ 1010 - 1225 -

Sự phát triển của quốc gia phong kiến độc lập

Lý Thái Tổ đã nhìn xa trông rộng
Đã nhìn trời nhìn thế đất rộng bay
Vua dời đô trên sông nước bao ngày
Thăng Long đón du Thuyền Rồng cập bến

Nơi trời đất giao thoa như điểm hẹn
Sóng sông Hồng dào dạt nước phù sa
Đãi đất màu hồng thắm sắc muôn hoa
Cùng nở rộ như anh tài đất nước

Chẳng mấy chốc gót giày quân xâm lược
Lại kéo vào dày xéo nước non thiêng
Phải cất quân đi phá Tống, bình Chiêm
Lý Thường Kiệt lừng danh tài thao lược

Thu phục phương Nam, đuổi Tống về phương Bắc
Quân tướng trở về cùng hát khúc dân ca
Hát Dậm Quyển Sơn có tự bấy đến giờ⁽¹⁾
Còn lưu giữ như một dòng suối mát.

⁽¹⁾ Hát dậm Quyển Sơn ở Kim Bảng - Hà Nam, nơi năm xưa nghĩa quân của Lý Thường Kiệt dừng chân bên núi Cấm trên dòng sông Đáy.

Lời tâm huyết như Đất - Trời ký thác
"Nam Quốc Sơn Hà Nam Đế cư"
Bản tuyên ngôn có tự lúc bấy giờ
Quân cướp nước hãy đứng ngoài biên giới

*

Vinh danh không trông đợi
Chỉ nêu tấm gương trong
Trên dưới phải đồng lòng
Truyền Quân Vương kế tiếp

Từ nương dâu xanh biếc
Nghe tiếng hát thân thương
Nàng thôn nữ Ý Lan
Vua đón về làm thiếp

Tính cương cường mãi tiếp
Khuyên người trọng chữ nhân
Nàng sinh Lý Nhân Tông
Được Vua truyền ngôi báu

Trị vì năm mươi sáu (56 năm)
Nước thịnh dân bình yên
Đến thời Lý Thần Tông
Nông - binh cùng phát triển